

ten det er bortkøbt eller bortleiet til Gaardmand eller Huusmand, gaae over til Selveieendom paa følgende Maade.

§ 2.

For hvert Fæstesteds Vedkommende bliver at sjonne, hvad der, hvis Stedet nu var fæstledigt, efter Billighed vilde være at svare af samme i aarlig Fordebogsafgift. Forsaavidt denne Afgift ansættes i Korn, bliver dettes Værdie at beregne efter Gjennemsnit af de sidste 24 Aars Capitelstærter, saaledes at de 2 høieste og de 2 laveste Aar udfydes. Deres efter fastsættes, hvad der efter Hensyn til Stedets hele Vægfæst og Fordebogsafgiftens Størrelse billigen vilde være at udrede i Indfæstning af en ny Fæst, dog at der ved denne Ansættelse ogsaa tages passende Hensyn til, hvilke Forbedringer den nuværende Fæst selv har udført ved Eiendommen. Af den ansatte Fordebogsafgift tages det fem og tyve dobbelte Beløb, dertil lægges den bestemte Indfæstning og endvidere for hvert 100 Rbd, som denne udgjør, 43 Rbd. 5 Mk., og dette samlede Beløb er da den Sum, for hvilken Fæsteren kan erholde Stedet til Eiendom.

§ 3.

For hvert Leiesteds Vedkommende fastsættes hvad der med Billighed kan tages af samme i aarlig Leie, under behørigt Hensyn til, om Leieren skal vedligeholde Stedet og udrede de der paahvilende Byrder. Det fem og tyve dobbelte Beløb af den ansatte Leie er den Priis, hvorfor den nuværende Leier kan erholde Stedet til Eiendom.

§ 4.

For hvert enkelt Gods skal paa Stedet selv fastsættes og bekendtgjøres den Afsløningssum, for hvilken den enkelte Fæst eller Leier ifølge det Foransførte kan erholde sit Fæste eller Leiested til Eiendom. Til at udføre dette, samt til at oplyse Fæsterne og Leierne med Hensyn til nuværende Lovs rette Forstaaelse, nedsettes en Commission, bestaaende af en Formand, som Kongen udnævner, og tvende Medlemmer, hvoraf hvert af Rigsdagens Thing udnævner eet. Den af Commissionen for hvert enkelt Sted trufne Ansættelse bliver endelig Regel, forsaavidt den ikke paa et Commissionsmedlems Andragende maatte blive forandret. ved

Lov. Det Medlem, som vil gjøre et saadant Andragende, maa imidlertid erklære dette inden 4 Uger efter Ansættelsen.

§ 5.

Afsløningssummen er Fæsteren eller Leieren berettiget til at afgjøre ved for samme at udfæste Forfkrivning med første Prioritet i Stedet og affattet som Forfkrivninger for Umyndiges Midler, men uopsigelig fra Statskassens Side, saalænge første Kjøber eller hans Enke besidder Eiendommen og behørigt opfylder de Forpligtelser, som Forfkrivningen paalægger Debitor.

§ 6.

Forsaavidt den ffete Ansættelse af Afsløningssummen vil medføre, at en Fæst eller Leier faaer, som Eier, et større Beløb at udrede i Rente af Afsløningssummen end de ham som Fæst eller Leier paahvilende Byrder have udgjort, skal bemeldte Rente, saalænge han eller Enke forbliver i Besiddelse af Stedet, nedsettes saameget som Forfjellen beløber, og det Fornødne herom bemærkes i hans Forfkrivning, idet samme skal udtrykkelig angive, hvilken Deel af Capitalen der saaledes bliver at forrente af Besidderen i hans Besiddelsestid, og hvilken Deel der saalænge henstaaer rentefri.

§ 7.

Det skal staae Debitor frit, efter i det mindste fire Ugers forudgaaende Anmeldelse til Finansministeriet, i enhver af de lovbestemte Terminer, dog ikke med mindre Sum end 25 Rbd. ad Gangen, at gjøre Afdrag enten paa den rentebærende Del af Gjelden, i hvilket Tilfælde Afdraget ligefrem affrives paa denne, og Rentebetalingen i Forhold dertil nedsettes, eller paa den rentefri Del af Gjelden, i hvilket Tilfælde der fra Indbetalingsterminen skal tilkomme Debitor af det saaledes erlagte Afdrag en halvvaarlig Rente af 2 Procent, saavel som Rentens Rente, saalænge han eller hans Enke forbliver i Besiddelse af Stedet. Denne Rente og Rentens Rente skal først anvendes til at afbetale den høerende rentefri Del af Gjelden, og efterat samme er afgjort komme Debitor tilgod. efter de af Finansministeriet nærmere foreskrevne og bekendtgjorte Regler.

Debitor vil derhos til enhver Tid kunne